

Чл. 5. Патріаршескій-а престолъ както и синодъ-а да си имжтъ вынаги сѣдалище-то въ столицѣ-тѣ на царство-то.

Чл. 6. Сичкитѣ стары права и привилегіи на Българска-та Черкова, да ѝ ся повърнжтъ, както и Епархїи-тѣ, които ся зависяли отъ стары-тѣ български Патріаршіи: Търновскѣ, Охридскѣ и Ипекскѣ.

Нейна-та власть да ся простира врѣхъ сички-тѣ Христїански населенїя на Епархїи-тѣ ѝ.

*„Ваше Величество!*

Слѣдъ като благоизволихте да ни дозволите да изразимъ желанїя-та на българскїя народъ, и да Ви представимъ главны-тѣ основы и условия за подтвържденїето на негова-та самостоятелность, благоизволете да чуйте съ снизходителность колкото ни остава още да изложимъ, като заключенїе на това, което нмахми честь-тѣ да кажемъ по горѣ.

Ный сме въ пълно увѣрены, че Ваше Императорско Величество не ще ни поглѣдни съ недовѣрность постыжжжтъ, която съ дълбоко почитанїе днесъ правимъ до Прѣстола на В. И. В. Нашиѣ желанїя вмѣсто да изразявжтъ нѣкое чюство на възпротивленїе срѣщу Императ. Правительство, тѣ доказвжтъ напротивъ че ный искрено желаймы да останимъ прилѣпены до Прѣстола на Славны-тѣ Султаны, и сж едно ново поручителство за нашѣ-тѣ вѣрность толкосъ пжти опытанѣ въ теченїе-то на вѣкове. Изпълненїе-то на тѣзы желанїя бы произвело неизброимы ползы за цѣлѣ Имперїѣ. Ный не вѣрваме, че мѣжду съвѣтници-тѣ на В. И. В. ще ся намѣри нѣкой, който да ги презрѣ; смѣло казвами чи ако да ся намираше такъвъ единъ съвѣтникъ, той бы былъ **черъ прѣдатель** и непрїятель на имперїя-та.

Шестъ милїона Българи, Ваше Величество, дѣятелны, здравы, юнацы, които населвжтъ Имперїѣ-тѣ, като ся простиржтъ отъ светлыя прѣстолъ на В. Велич. до края на Тессалїя и до границы-тѣ на Сърбія и Албанїя, ягко съединены съ Османскїя народъ чрѣзъ общы интересы, не сж нѣщо за презиранье. Когато